



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20363/2024
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Живковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 431/24 од 30.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 431/24 од 30.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 431/24 од 30.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 431/24 од 30.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду Прр 1172/22 од 01.02.2024. године у првом и трећем ставу изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 1.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са законском затезном каматом од 01.02.2024. године до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 42.750,00 динара, све у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом другим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена пресуда Првог основног суда у Београду Прр 1172/22 од 01.02.2024. године у другом ставу изреке тако што је обавезана тужена да на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, поред износа од 1.000 евра досуђеног првим ставом изреке првостепене пресуде, тужиоцу исплати износ од још 200 евра са законском затезном каматом од 01.02.2024. године до исплате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, док је у преосталом делу – за износ од још 1.800 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са законском затезном каматом од 01.02.2024. године до

исплате, тужбени захтев одбијен. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију (посебна ревизија) из свих законских разлога.

У спору за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, о висини обештећења одлучује се у сваком конкретном случају, применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року из члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Због тога, по оцени Врховног суда, о тужиочевој посебној ревизији којом се оспорава правилност материјалног права примењеног приликом одлучивања о висини досуђеног новчаног обештећења, није потребно одлучивати из неког од разлога прописаних чланом 404. став 1. ЗПП за дозвољеност тог правног средства.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да у поступку по тужби за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић